

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **V. B. Q.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5310/DS/2016,
JID: 177701/2016/KUUK/Bal,

takto:

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5310/DS/2016, JID: 177701/2016/KUUK/Bal, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2016, č. j. 5310/DS/2016, JID: 177701/2016/KUUK/Bal, kterým bylo zamítnuto jako nepřipustné odvolání podané Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ing. M. J. jménem žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, odboru dopravních a správních činností, (dále jen „správní orgán I. stupně“), kterým byl žalobce uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil tím, že dne 9. 5. 2016 v 16: 35 hod. v obci Údlice, v ulici Lázeňská u č. p. „X“, ve směru na Prahu, překročil jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“, po odečtu možné odchylky měřicího zařízení, nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 13 km/h; v uvedeném jednání bylo shledáno porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, současně mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč. Žalobce se rovněž domáhal přiznání náhrady nákladů řízení před soudem.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že mezi účastníky je nesporné, že dne 13. 6. 2016 v řízení před správním orgánem I. stupně prokázal pan Ing. M. J. zmocnění zastupovat žalobce v plném rozsahu. Následně dne 26. 6. 2016 Ing. J. sdělil správnímu orgánu I. stupně, že pro jazykovou bariéru mezi ním a žalobcem své zmocnění zrušuje vyjma doručování. Ing. J. zaslal správnímu orgánu poté vyjádření k podkladům rozhodnutí, ke kterému správní orgán I. stupně nepřihlédl a vydal prvostupňové rozhodnutí. Ing. J. podal dne 10. 10. 2016 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které bylo žalovaným zamítnuto jako nepřípustné s poukazem na skutečnost, že je podal Ing. J., který k tomu nebyl zmocněn.
3. Žalobce namítal, že žalovaný pochybil, když ve vztahu k podanému odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nepostupoval dle § 37 odst. 3 zák. č. 500/2002 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalovaný měl Ing. J. vyzvat, aby prokázal, že k podání odvolání je zmocněn, neboť v mezidobí mezi jednostranným omezením zmocnění ze strany Ing. J. a podáním odvolání mohlo dojít mezi žalobcem a Ing. J. k uzavření nové smlouvy o zastoupení, resp. k vystavení nové plné moci. Rovněž poukázal na skutečnost, že v mezidobí došlo k odstranění důvodu, pro který Ing. J. omezil své zmocnění, neboť mu byl správním orgánem I. stupně ustanoven tlumočník. Zmocnění Ing. J. k podání odvolání se tak dle názoru žalobce nemohlo jevit jako nepravděpodobné. V tomto směru žalobce odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 8. 10. 2015, č. j. 62 A 131/2015-36, a Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 6. 2016, č. j. 15 A 31/2016-30.
4. Kromě toho žalobce uvedl, že žalovaný nevyzval Ing. J. ani k tomu, aby své odvolání doplnil o náležitosti dle § 82 odst. 2 správního řádu.
5. Žalobce trval na tom, že závěr žalovaného o nepřípustnosti odvolání podaného Ing. J. byl předčasný. Žalovaný měl Ing. J. vyzvat k tomu, aby prokázal, zda je k podání odvolání zmocněn, a pokud by zmocnění neprokázal, měl žalovaný informovat žalobce o tom, že v jeho prospěch bylo podáno odvolání, aby mu byla dána možnost podat žádost dle § 34 odst. 4 správního řádu.
6. Žalobce dále zdůraznil platnost zásady, že v pochybnostech je zapotřebí volit vždy variantu upřednostňující přístup k právní ochraně. Pokud existovala pochybnost, zda je Ing. J. oprávněn podat v předmětné věci odvolání a žalovaný nechtěl postupovat dle § 37 odst. 3 a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

§ 34 odst. 4 správního řádu, měl odvolací řízení přesto provést, neboť pouze tak by jednal v souladu s principy právního státu.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

7. Žalovaný uvedl, že považuje námitky žalobce za liché a neopodstatněné. Žalovaný zdůraznil, že po omezení plné moci ze strany Ing. J. bylo na žalobci, aby odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal sám, dohodl zrušení omezení plné moci pro Ing. J. či využil služeb advokáta. Žalovaný trval na tom, že názor žalobce, že měl být Ing. J. vyzván k odstranění nedostatku podání ve smyslu prokázání zmocnění k podání odvolání je nesprávný. Dle žalovaného nelze považovat za vadu podání situaci, kdy osoba provozující služby zástupce účastníků správního řízení oznámí správnímu orgánu omezení zmocnění pouze na doručování, a přesto bez dalšího následně učiní úkon, ke kterému není zmocněna. Žalovaný zdůraznil, že Ing. J. měl k dispozici informaci obsaženou v prvostupňovém rozhodnutí, že nebylo přihlédnuto k jeho podání učiněnému po omezení zastoupení. Žalovaný zdůraznil, že Ing. J. je osobou poskytující za úplaty a dlouhodobě služby zástupce účastníkům přestupkových řízení a má dostatečné právní povědomí a znalosti. Ing. J. k podanému odvolání mohl uvést, že omezení zastoupení je zrušeno, případně mohl instruovat žalobce o jiných možnostech řádného podání odvolání.
8. K odkazům žalobce na judikaturu krajských soudů žalovaný uvedl, že ji považuje za nepřiléhavou, neboť v žalobcem zmiňovaných případech se jednalo o případy, kdy k odvolání byla přiložena plná moc, na níž absentoval podpis zmocnitele. Taková situace však v daném případě nenastala. K poukazu na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2015, č. j. 3 As 33/2015-80, žalovaný uvedl, že ani tento odkaz nepovažuje za přílehavý, neboť v daném případě bylo předmětem zamítnutí odvolání jako opožděného, za situace, kdy existovaly pochybnosti o včasnosti podaného odvolání. K námitce, že žalobce nebyl vyzván k doplnění odvolání o náležitosti dle § 82 odst. 2 správního řádu, žalovaný uvedl, že ji považuje za nedůvodnou, neboť se jednalo o nepřípustné odvolání, které musí být podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto bez ohledu na to, zda splňuje obsahové náležitosti.

Replika žalobce

9. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že Ing. J. si sice byl vědom skutečnosti, že před podáním odvolání omezil své zmocnění z důvodu jazykové bariéry mezi ním a žalobcem, nicméně poté, co tato bariéra v důsledku ustanovení tlumočníka odpadla, zastával Ing. J. právní názor, že opět může vykonávat svou funkci zmocněnce v plném rozsahu. Ing. J. zastával právní názor, že pokud byla plná moc vypovězena jednostranně ze strany zmocněnce, může se tento kdykoliv později udělené plné moci dovolat. Tak to konkludentně učinil Ing. J. tím, že podal vyjádření k podkladům rozhodnutí a následně i odvolání. Žalobce zdůraznil, že on plnou moc nevypověděl a dokonce ani dohoda o zastoupení mezi žalobcem a Ing. J. nebyla ukončena. Pokud však správní orgány zastávaly jiný právní názor, měly Ing. J. v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k doložení zmocnění.
10. Následně žalobce obsáhle citoval judikaturu, která dle jeho názoru podporovala jeho právní názor.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Z obsahu správního spisu vyplývá, že na základě oznámení o přestupku od Policie ČR, dopravního inspektorátu Chomutov, ze dne 16. 5. 2016, č. j. KRPU-101338-1/PŘ-2016-040306, bylo se žalobcem zahájeno správní řízení o přestupku. V rámci zahájeného správního řízení byla správnímu orgánu I. stupně předložena plná moc ze dne 31. 5. 2016 podepsaná žalobcem, kterou byl zmocněn k zastupování žalobce v předmětné věci v plném rozsahu Ing. M. J. Po ústním jednání ve věci zaslal Ing. J. dne 26. 6. 2016 správnímu orgánu I. stupně přípis, ve kterém uvedl, že se pro jazykovou bariéru mezi ním a žalobcem částečně vzdává zmocnění, které omezuje pouze na doručování písemností s tím, že písemnosti mají být doručovány přímo jemu, ale podání bude žalobce činit samostatně. Současně Ing. J. požádal o ustanovení tlumočnicka pro žalobce. V přípise výslovně uvedl, že jazyková bariéra je jediný důvod, pro který se vzdává zmocnění. Následně byl žalobci pro správní řízení ustanoven tlumočnick. Dne 12. 8. 2016 zaslal Ing. J. správnímu orgánu I. stupně vyjádření k podkladům rozhodnutí. Dne 9. 8. 2016 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, ve kterém bylo mimo jiné uvedeno, že se správní orgán I. stupně s ohledem na přípis Ing. J. ze dne 26. 6. 2016, ve kterém se kromě doručování vzdal zmocnění, nezabýval vyjádřením Ing. J. k podkladům rozhodnutí. Následně podal Ing. J. proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Toto odvolání bylo blanketní a nebyla k němu přiložena plná moc, která by Ing. J. k tomuto úkonu jménem žalobce opravňovala. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k tomuto odvolání uvedl: *„Odvolací orgán konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že Ing. J. oznámil magistrátu dne 26. 6. 2016 omezení zastupování pana B. výhradně na přijímání písemností určených panu B., nelze Ing. J. dne 17. 10. 2016 cestou datových schránek podané odvolání považovat za podání učiněné oprávněnou osobou. Jedná se tak o odvolání nepřípustné.“*
14. Z obsahu správního spisu je nepochybné, že Ing. J. v průběhu správního řízení jednostranně omezil rozsah zmocnění, které mu žalobce udělil pouze na doručování písemností. Proto v okamžiku, kdy následně Ing. J. učinil úkon jménem žalobce v rámci správního řízení, neobsahoval správní spis podklad, který by prokazoval, že Ing. J. je oprávněn takové procesní úkony jménem žalobce činit. Za takové situace měl žalovaný postupovat tak, jakoby v předmětném správním řízení žalobce nikdy žádnou plnou moc

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nepředložil a měl postupovat tak, aby postavil najisto, zda Ing. J. byl oprávněn takový úkon jménem žalobce učinit.

15. Dle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Jinou vadou podání může být například právě neprokázání zastoupení v případě, kdy podání činí osoba označená v něm za zástupce účastníka (viz rozsudek ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, bod 30). Na tomto místě je nutné konstatovat, že správní řád nespojuje účinky zastoupení teprve s předložením písemné plné moci správnímu orgánu. Z uvedeného je dle soudu zřejmé, že závěr žalovaného o neexistenci zastoupení byl v dané procesní situaci předčasný. Žalovaný se měl v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. již citovaný rozsudek ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, či rozsudek ze dne 26. 1. 2017, č. j. 1 As 290/2016-33) pokusit výzvou k odstranění vad předmětného podání nedostatek spočívající v neprokázání zastoupení odstranit. Na tuto svou povinnost však žalovaný zcela rezignoval. Soud musí zdůraznit, že skutečnost, že v minulosti došlo ze strany zmocněnce k omezení rozsahu původního zmocnění, neznamená, že by jej následně účastník řízení nemohl opět zmocnit k zastupování v plném rozsahu či k učinění konkrétního procesního úkonu jako je např. podání odvolání ve věci. V postupu žalovaného tedy spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.
16. Pro úplnost soud podotýká, že v případě, že by Ing. J. na výzvu k doložení zmocnění nereagoval, či by se postavilo na jisto, že skutečně v době učinění podání nebyl zmocněn k podání odvolání jménem žalobce, bude nutné informovat o podání odvolání jménem žalobce třetí osobou přímo žalobce jako účastníka řízení, aby mohl případně zvážit možnost postupu dle § 34 odst. 4 správního řádu, v němž je uvedeno, že správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi.
17. K poukazu žalovaného na skutečnost, že Ing. J. je osobou poskytující za úplatu a dlouhodobě služby zástupce účastníkům přestupkových řízení a má dostatečné právní povědomí a znalosti, soud konstatuje, že se jedná o novou argumentaci, která nebyla obsažena v žalobou napadeném rozhodnutí a byla uplatněna až v rámci vyjádření k žalobě. Argumentací obsaženou ve vyjádření k žalobě nelze doplňovat odůvodnění samotného žalobou napadeného rozhodnutí. Pro úplnost pak soud podotýká, že otázkou možného povědomí zmocněnce o nedostatku prokázání zmocnění se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016-35, kde uvedl, že *„pokud se jedná o zástupce, který opakovaně vystupuje v obdobných věcech, měl by vědět, jaké jsou náležitosti podání. Může být i posuzován přísněji než ostatní osoby. To však nic nemění na závěru, že správní orgány nepostupovaly při doručování výzvy k doplnění plné moci v souladu se zákonem.“* Výzva k odstranění vad totiž slouží k odstranění nejen vad způsobených neznalostí zákonných náležitostí podání, ale například i vad způsobených administrativním nedopatřením (opomenutím plnou moc podepsat či přiložit, apod.).
18. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud výrokem I. rozsudku napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc mu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.

19. Výrok II. rozsudku o náhradě nákladů řízení byl stanoven na základě ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení, a soud tudíž žalovanému uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Tato částka sestává z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek, dále z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby uskutečněné právním zástupcem žalobce, Mgr. Jaroslavem Topolem, po 3 100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“, a to převzetí a příprava zastoupení - dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky - dle § 11 odst. 1 písm. d) AT, dále z částky 900 Kč za s tím související tři režijní paušály po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a z částky 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 27. dubna 2020

7

42 A 4/2017

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)